

opmærksom paa, at da man i Fjor Vinter havde den meget store Arbejdsløshed, hvorunder, saa vidt jeg erindrer, op imod 70 000 Arbejdere var arbejdsledige, blev der i de store Købstæder holdt adskillige Møder af de arbejdsløse, og det, de der stadig krævede, var ikke Understøttelse, men Arbejde. Det Krav, der stadig var forrest, lød: Giv os Arbejde, men kan man ikke give os Arbejde, saa maa vi have Understøttelse. Ingen kan ønske, at de Mennesker skal sulte.

Jeg vil gerne slaa fast, at den Tale om, at de danske Arbejdere hellere vil drive end arbejde, er en skammelig Usandhed; dette er fastslaaet paa mangfoldige Maader, blandt andet ved det, jeg har nævnt, at naar der er Arbejdsløshed, og de arbejdsløse samles, saa kræver de af Autoriteterne og det offentlige først og fremmest Arbejde. Naar man enkelte Steder havde ment, at der var Arbejde at faa, naar en enkelt har været saa uheldig i et Byraad at sige, at der var jo Arbejde at faa, og der saa Dagen efter hos ham har stillet betydelige Mængder af arbejdsløse og sagt: Giv os saa det Arbejde! har det stadig vist sig, at der intet Arbejde var. Det, der er galt i denne Forbindelse, er netop det, at Produktionen foregaar paa en saa planløs Maade, at der bliver Arbejdsløshed, og hvis ærede Medlemmer, som mener, at Understøttelses Udbetaling virker uheldigt — og heri er vi ikke uenige med dem — virkelig mener noget alvorligt dermed, maa de sammen med os søge at forme Produktionen i Samfundet saaledes, at Arbejdsløshed undgaas. Jeg tror, det lader sig gøre, naar man virkelig for Alvor kommer ind paa Løsningen af det Spørgsmaal; jeg tror, man fra Samfundets Side da vil være i Stand til at sætte Arbejder i Gang ogsaa paa saadanne Tider, hvor det private Erhverv kun har Brug for en forholdsvis lille Del af Arbejdskraften.

Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) klagede sig i Gaar saa gudsjammerligt over de snærende Baand, Staten havde lagt paa Erhvervene, og udtalte, at Samfundet var bedst tjent med helt at give sig den fri Handel i Vold. De sidste Tidens Begivenheder viser os imidlertid, at hvis vi løsner Baandene — og i samme Grad, som Baandene løsnes — stiger den paagældende Vare i Pris. Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt fik for øvrigt en Lære herom ved de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Gudme, (Jensen[Broby]) fremsatte. Dette ærede Medlem opremsede en hel Mængde Ting, som Landbruget skulde købe, og som var blevet meget dyrere

— han nævnede mellem 200 og 600 pCt. — og det var, saa vidt jeg kunde skønne, Varer, som ikke havde været belagte med snærende Baand. Det har ogsaa i den senere Tid vist sig, at saa snart den højtærede Indenrigsminister løsner Baandene paa en eller anden Ting, kan vi være sikre paa, at naar vi skal købe den paagældende Vare, er den kommet op i en langt højere Pris. Det er farligt at løsne Baandene i saa høj Grad, naar man ikke paa anden Vis har indført Tilstande, hvorved disse Prisstigninger kan hindres.

Jeg takker det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) for den faderlige Omhu, hvormed han synes at omfatte den socialdemokratiske Presse. Det ærede Medlem anbefalede os mere end hidtil at skrive om Pligten til at bestille noget. Jeg tror ikke, det ærede Medlem læser den socialdemokratiske Presse, i alt Fald ikke med tilstrækkelig Omtanke; thi hvis han læste den med virkelig Omtanke, vilde han vide, at hvis der er noget, den socialdemokratiske Presse altid har hævded, har det været Arbejdets Ret og Pligten til at bestille noget. Vi har Gang paa Gang gennem vore Blade kritiseret de dovne Mennesker, og ikke mindst den Del af Samfundet, som det ærede Medlems Partis Blade og de Blade, der tilhører det konservative Folkeparti, henvender sig til. Jeg tror, det vilde være nyttigt, om det ærede Medlem vilde benytte sin Indflydelse til en Anmodning til de paagældende af mig nu sidst nævnte Blade om at skrive om Arbejdspligten og da henvende sig til Overklassens Mænd og Kvinder, ikke mindst disse sidste; thi det er sikkert rigtigt, at hvis der er noget Sted, hvor man mangler Arbejdsmod, hvis der er noget Sted, hvor man aldrig har forstaaet Arbejdspligten, saa er det blandt Landets Overklasse og særlig blandt Overklassens Kvinder. Lad Overklassens Blade for Alvor tage fat paa denne Sag. Saa vil det ærede Medlem maaske kunne komme til at glæde sig over, at den Del af vor Befolkning, som nu arbejder mindst, vil forstaa den gavnlige Lære, der ligger i Kravet om Arbejdspligten. Arbejdspligten maa ikke alene gælde Arbejderne, men ethvert arbejdsdygtigt Medlem i Samfundet. Det er rigtigt, at det betyder meget for vort Samfund, om Pligten til at arbejde bliver indprentet ethvert Menneske; men denne Lære har Arbejderklassen forlængst nemmet — Livets haarde Lov har lært den det — blandt Overklassen derimod er der mange, som aldrig har forstaaet den.